

[Landbrugsministeren.]

kan være en uheldig udvikling, som jeg gerne ser ændret ved, at de enkelte foreninger får mulighed for større statslån.

Endelig har organisationerne ønsket en ændring, som jeg også finder vil medvirke til at undgå fejlinvesteringer, nemlig at 2 til 4 medlemmer skal kunne indkøbe for et større beløb i forening end hidtil, således at det er muligt for dem at erhverve de større og stærkere traktorer til 16.000-17.000 kr. eller eventuelt en mejetærsker i fællesskab. Der har været problemer, når flere medlemmer har ønsket et sådant fællesindkøb, uden at det har været muligt at oprette en fællesmekaniseringforening (der kræver 6 medlemmer) og derved opnå lån i indkøbsforeningernes samvirksomhed, således som der blev åbnet mulighed for ved ændringsloven i 1962. I forbindelse hermed vil jeg gerne bemærke, at nogle af disse foreninger har opnået en sådan størrelse, som man ikke havde forudset i 1962, således at maksimumsbeløbet på 50.000 kr. for udlån til disse fællesmekaniseringforeninger er blevet sat for lavt; dette foreslås derfor forhøjet til 80.000 kr. pr. forening.

Hertil kommer forskellige mindre ændringer, som organisationerne har ønsket, og som jeg har fundet rimelige. Om disse skal jeg tillade mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Finansministeren (Henry Grønbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.*

De lovforslag angående ændringer i landbrugslovgivningen og udstykningslovgivningen, som landbrugsministeren har fremsat her i tinget, har medført, at det er blevet nødvendigt at foreslå ændringer i vurderingslovens regler om samvurdering og særskilt vurdering af faste ejendomme.

Efter de gældende regler er arealer, der er vurderet sammen med en landbrugs-ejendom, omfattet af landbrugspligten. For at udelukke, at en ejer af sådanne arealer får dem frigjort af landbrugspligten blot ved at begære dem selvstændigt vurderet, foreslås det, at selvstændig vurdering af arealer, der er vurderet under en landbrugs-

ejendom, kun må finde sted, når arealet efter 1. september 1960, d. v. s. efter 12. alm. vurdering, af landbrugsministeren er tilladt fraskilt ejendommen.

Jeg benytter samtidig lejligheden til at foreslå et par andre ændringer i vurderingsloven dels for at imødekomme et af jordfordelingssekretariatet fremsat ønske om, at foreløbige jordfordelingskendelser i relation til omvurdering og samvurdering sidestilles med ekspropriation, dels for at tilvejebringe hjemmel for, at man ikke skal vurdere de arealer og bygninger i Københavns Frihavn, der helt er fritaget for skatter såvel til staten som til kommunen. En vurdering har ingen skattemæssig betydning i disse tilfælde.

Idet jeg i øvrigt om de nærmere enkelt-heder henviser til forslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Baunsgaard): Herved tillader jeg mig at fremsætte *forslag til lov om oprettelse af et arbejdsaftalenævn.*

Gennem en lang årrække har folketinget, når omfattende konflikter truede, grebet ind enten ved at ophøje et mæglingforslag til lov eller ved at nedsætte et nævn til afgørelse af den aktuelle strid. Efter samme linjer har folketinget grebet ind, når en konflikt truede på et område, hvor samfundsmaskineriet i særlig grad er sårbart.

Der kan således siges at være en efterhånden ret gammel tradition for, at folketinget med tilslutning fra næsten alle partier har følt sig forpligtet til at beskytte samfundet mod konflikter, som i særlig grad kunne forventes at blive samfundsskadelige.

Det forslag, der her fremsættes, tilsigter ikke at gå videre i retning af indgreb over for arbejdsmarkedets parter end den hidtidige praksis. Formålet med forslaget er at oprette et nævn, hvis formandskab til stadighed kan følge udviklingen på arbejdsmarkedet og sikre sådanne stridigheder, som folketinget henviser til afgørelse, en behandling efter ensartede regler. Folketingets hidtidige praksis har på grund af manglende regler ofte givet anledning til unødigt dramatik, når folketinget ved siden af selve beslutningen om indgreb også i den aktuelle